

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 56 (1967)

Търново, събота, 9 май 1964 г.

Цена 2 стотинки

ПЪРВИЯТ ОТКОС ЛЮЦЕРНА — НАПЪЛНО ОПОЛЗОТВОРЕН!

ПРИБИРАНЕТО на доброкачествено люцерново сено, особено от първия откос, е важна задача за кооперативните стопанства. От това как ще се организира и осигури излизването и до голяма степен зависи задоволяването на животните с пълноценен фураж и доброто им излизване. Зачисляването на люцерновите площи на животновъдни ферми, изграждането на фуражни бригади и звена, диференцираните норми, премии и други материални стимули са утвърдени форми на организация. Те дават положителни резултати в редица кооперативни стопанства, като Полски Гръмбеш, Моравя, Ресен, Павликеви и други. Кооператорите, участващи в прибирането на сено, са прико заинтересувани да получат не само достатъчно, но и доброкачествено сено. Затова и резултатите в тези стопанства са по-добри. Прибирането на сено редовно пълноценно сено, животните получават доброкачествено фураж, притръстят и млекодаят са по-високи.

В редица кооперативни стопанства, обаче, все още не се ситурява достатъчно и доброкачествено сено. То се проваля още при сушенето на откосите, при прибирането или съхраняването и по този начин до животните достига растителна маса без вкусова и хранителна стойност. Такова сено имаха през изтеклата година в ТКЗС Балван, Самоводене и др., а животните на практика гладуваха и са още в сравнително не добро състояние.

Ще се допусне ли и тая година безотговорно да бъде провалено или да се получи недоброкачествено сено от люцерновите ливади?

Време за губене няма. Опитът на члните стопанства в организацията на труда и прибирането на люцерновото сено трябва да бъде приложен във всички ТКЗС в окръга. Очакват се чести валежи през май. Съществува реална опасност сушенето на люцерновото сено да бъде затруднено от много влага през този период.

Преодоляването на тази трудност може да стане само, като не се допусне сушенето на сено на земята, а се използват всички възможности и изпитани начини за сушене на пирамиди, леси и кордои. Тези съоръжения могат да се направят от подръчен дървен материал, какъвто има край реките, деретата и малките горички, или да се получат от горските стопанства. За кордои може да се използва стара тел от лозови конструкции. Там, където люцерновите площи са много и съществува опасност от намокряне на откосите, стопанствата могат с успех да използват консервирането с натриев метабисулфид. Този начин на съхранение е изпитан вече в много стопанства и дава отлични резултати.

Осигуряването на доброкачествено сено и пълното оползотворяване на първия откос люцерна в момента е много важна задача. Затова с нейното осъществяване трябва да се заемат сериозно управителните съвети на ТКЗС, специалистите и всички животновъди.

В Деня на овчаря и пастира

Денят на овчаря и пастира, 6 май, беше тържествено отпразнуван в окръга. На състоялите се другарски срещи се направи равностепенна на постигнатото, вдигнаха се на здравият и се извиха кръшци народни хора.

Своя празник каменистите овцевъди посрещнаха все с хубави резултати. Надоено е 48 тона мляко, цялата ферма на Руси Маринов от с. Лозен, извоювала високото звание „Ферма за комунистически труд“, сега води борба за получаване на Паспорт на трудова слава и юбилейната значка. Много са добрите овчари и пастири, като Димитър Лазаров, Димитър Матеев и Иван Панталеев, преизпълнили миналата година плановете си 20—25 на сто. По 100 литра мляко и 760 кг месо повече предадоха и Петко Петков, и Димитър Стефанов от Нова Върбовка.

Скъп гост на нововърбовските животновъди беше члният на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоичков. В приветствието си той пожела на нововърбовци през юбилейната 20-годишнина да постигнат нови, още по-големи успехи.

За отпразнуване Деня на овчаря и пастира заедно се събраха всички овчари и пастири от Полски Гръмбешки кооператив. Тук бяха отчетени високите им постижения за първото тримесечие на тази година. Начело са овчарите от

Климентово, които досега са надолжи 28 441 литра мляко, средно по 23 литра от овцата, което е 46,5 на сто изпълнение на годишния план. Сериозни техни съберици са овчарите от П. Тръмбеш.

В Разпоповци, Руховци, Яковци, Шилковци, Средни колиби и Бадевци вечерта на 5 май се състояха възбуждащи вечери на животновъда. Така празникът прераства в ден на всички труженици в животновъдството. На тържеството с животновъдите от централния стопански двор в Елена присъстваха и представители на колективна от Градския промкомбинат — шефствашо предприятие, които поднесоха подаръци.

Тържествено отпразнуваха караисенските, павликенските овчари. С добри резултати се поздравиха и михалските овчари и пастири, където първа е овцевефермата в Лесичери.

И навсякъде, наред с най-хубавите отчети, се дадоха думи за още по-високи успехи.

(По дописки на: Я. Георгиев, Михо Чонев, К. Василев и др.)

Известно ли ви е значението на на временното разреждане на посевите със захарно цвекло и слънчоглед и, ако ви е известно (в което не се съмняваме), защо разреждането на цвекловите посеви и особено на слънчогледовите във вашите стопанства изостава?

Тоя въпрос бихме задали и на другарите от Полски Гръмбеш, Самоводене, Михалци и други, които също не са много напред.

Механизаторът на трактор „Беларус“ Христо Тончев е един от най-старите механизатори в ТКЗС „Път към комунизма“ в Павликеви.

Този година той засега над 700 декара слънчоглед редовно-гнездово и над 1400 декара царевица — редовно-гнездово. За него нацията кооператори казват: „По редица на бай Христо и куршум да

поснеш, няма да ти ти пра во!“

При нужда Христо Тончев работи и поощо време, но неговата работа не знае какво е. Той започна първото окопаване на царевична и слънчогледова работата му е за пример на всички млади механизатори.

Хр. Христов

Д. Бошнакова

САМОДЕИЦИ

ТЕ СА ПОСТОЯННО край нас. И на пръв поглед с нищо не правят впечатление. Съсем обикновени хора. Но гледаш ги на сцената, следни с трепет всяка тяхна стъпка, всяка тяхна мимика. Играят работници, механизатори, служители. И кой с по-голямо, кой с по-малко умение пресъздават на сцената образите от пиесите. И ти се възбуждаш. Та нали това са все наши самодейци! Самодейци! Някои от тях вече близо двадесет години са свързани с театъра и съвсем не мислят да напускат сцената. Не е само сиромият

каснер от Караисен Георги Девнев. За колко други още можем да кажем: „Какъв ярък талант!“

Няколко дни продължава окръжният преглед на театралната самодейност. И интересът става все по-голям. Вече е рядкост, макар и в четирнадесет часа да се играе пред стотина души.

Така беше и в сряда. Рано е още завеса да се отвори. А в салона по-предните места бяха заети. Шумът от прижадните зрители все повече и повече нараства.

Пръв играе театралният колектив при Дома на транспортните работници — гара Г. Оряховица.

Светлините в салона угасват.

Започна пиесата „Зимна балада“. Пред зрителите оживя едно героично време. И Бонка Кирова, Никола Василев, Николай Димитров, Кирил Кочавчев, Йордан Димитров и всички останали допринесоха много за затрогавателна спектакъл.

В салона вече не можеше да се намери свободно място. А започнаха да играят младите самодейци от Полски Гръмбеш. Макар че те представиха „Последният бал“ от Спас Левков, която преди два дни на тази сцена играха караисенчани, интересът не намаля.

— Тази пиеса подготвихме с голяма любов, — говори ръководителят на състава Георги Георгиев. — И, ако трябва на

няколко най-много да благодарим, това е артистът от Държавния народен театър във Велико Търново Петър Петров. Много ни помогна той.

Но време за разговор няма. На сцената вече се разорекват други.

Последен в сряда се яви театралният колектив при народно читалище „Напредък“ — гр. Лясковец, с ръководител Любен Гаджев. На сцената оживяха героите от комедията на Иван Базов „Дубоубой“.

На другия ден — четвъртият домакини бяха жителите на Горна Оряховица.

Един след друг на сцената се явиха колективите на Окръжната болница с „Кукери“, Окръжната станция на събиената със „Зимна балада“, ДЗС — Свищов със „Завръщане“ от Г. Кръзков, ДЗС — Лясковец със „Сребърният пръстен“ от Иван Дончев.

Вчера се явиха Върбовка с „Петляно време“ и Златарица със „Сребърният пръстен“.

Днес прегледите продължават във Велико Търново.

АХМЕД БЕН БЕЛА У НАС

С КЪМНИ ПЪТИ на нашата страна от 7 май, са и президентът на Алжирската народна демократична република и генерален секретар на партията Фронт за национално освобождение на Алжир Ахмед Бен Бела и членове на алжирската правителствена делегация.

Ахмед Бен Бела бе удостоен с Международната Ленинска награда „За укрепване на мира между народите“ за 1963 година. При посещението си в Съветския съюз той стана кавалер на латината звезда и на ордена „Ленин“. В Народна република България Бен Бела получи най-високия орден „Георги Димитров“. Тези отличия са заслужена награда за себеотричането и смелостта на верния син на алжирския народ, за неговия принос в борбата на народите за мир, демокрация и социализъм.

Когато по обед на 7 май на летище София плавно се изземни белоснежният „Ил-18“ с алжирски озонизатори знаци — знамето на Алжирската република — зелено и бяло с червен полумесец и петолъчка, и от него излезе Ахмед Бен Бела, посрещнаха го сърдечните възгласи, продължителните ръкопляскания на хилядите посрещачи. Това бе израз на топлия чувства на целия български народ към героичния народ на Алжир, към неговите верни синове, преминали през пламъка на тежка, кървава и продължителна война.

Ахмед Бен Бела и неговите другари виждат в лицето на българския народ верен приятел, който в дните на тежки изпитания, споделя възможностите си, оказваше морална и материална помощ на алжирския народ. И затова в своето приветствено слово на летището Бен Бела изтъкна горещата благодарност на алжирския народ за тази помощ. Той подчерта, че опитът на българския народ в социалистическото строителство ще бъде пример за алжирския народ във всички области на социалистическото преустройство на Алжир.

Пристигайки у нас, непосредствено след посещението си в Съветския съюз, алжирската правителствена делегация бе тъй топла

до посрещната и в Народна република България, както в голямата съветска страна. Защото алжирският народ търгне по пътя, по който вървим ние — пътя на борбата за мир, за пълен разгром на колониализма, за ликвидиране на експлоатацията на човек от освобождаване на потиснатите народи, за човека, за тържеството на социализма.

Трудещите се от Великотърновски окръг приветствуват Ахмед Бен Бела и неговите другари със сърдечното българско: „Добре дошли, скъпи наши гости, приятели и другари!“

ПРЕД НАЦИОНАЛНОТО СЪВЕЩАНИЕ

ПИОНЕРИ В АВТОТРАНСПОРТА

На 4 май т. г. в Профсъюзния дом във В. Търново, по инициатива на Окръжния съвет на профсъюзите, Окръжния комитет на Комсомола и Редакцията на в. „Борба“, се проведе среща с ръководители, профгрупорзи и участници в най-добрите колективи за комунистически труд в окръга.

Срещата беше открита с кратко слово от председателя на ОСПС — Минчо Стефанов. След това много от участниците разказаха за живота в техните бригади, за трудовите успехи пред юбилейната 20-годишнина и пред Националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд, което ще се проведе в края на май т. г.

това планът за техническата готовност беше преизпълнен. В последните дни на април, при обещание да даваме напълно ремонт на един автомобил, ние постигнахме ремонтването на 4—5 автомобила дневно.

Кое е основното, което ни води до успехите, до постоянното вървене напред? Преди всичко трябва да кажем — взаимопомощта, която съществува в ежедневната ни работа, която помага за отстраняването на нередностите и слабостите. По-рано ние също сме си помагали, но в продължение на 2—3 години, във времето, откакто се зароди движението за комунистически труд, сред нас като че ли се родиха нови хора, с нови разбирания, с по-широк мироглед, с ясно съзнание и чувство — не само за лична, но и за колективна отговорност при изпълнението на всяка задача. Когато някой член от бригадата допуска

слабост, това се посрещна с болка и загриженост от целия колектив. Всички на мига са готови да се претекат за отстраняване на нередностите, за подобряване на работата. Всеки член от бригадата живее с болките и радостите на своите другари, болки и радости в работата, в семейния живот.

Преобладава на опита, съриността и знанията вля нови сили и окрили по-младите ни другари, насърчи ги за постигане на по-висока квалификация. Сега е вече навик за всички производствени от бригадата да ходят в библиотеката и книжарницата, да търсят, да се интересуват, да четат техническа и друга литература, да споделят най-интересното, което са намерили в книгите. В бригадите се провеждат специални сбирки за информирането на всички по техническите новости. Това дава положителни резултати в производствената ни дейност, спомога на дело да изпълним лозунга: „Вие и труд — труд и учение!“

Бригадите от сержантската работилница последваха бригада „Димитър Дюлгеров“ от ДЗС — Г. Оряховица — „Всеки ден с нещо ново в бригадата“. В резултат на разгръщане творчеството на членовете само през първите четири месеци на тази година са направени шест рационализаторски предложения и технически усъвършенствания. Четири от тях вече са внедрени и дават много добър резултат в производството.

В златния фонд на колектива на сержантската работилница са удостоените с високото звание „Ударник на комунистическия труд“ Илиа Стоиленко, Илиа Желев, старият майстор Петър Маринов, Цоню Табаков, Дончо Тодоров, Димитър Ганев, Иван Велев и още много други.

Колективно посещение на филми, театри, обсъждане на художествена литература, честване на рождени дни, общи екскурзии — това са прояви, които съдействуват за още по-тесното сплотяване на хората от бригадата.

Много е трудно да се изброят всички добри страни в живота на участниците в движението за комунистически труд. Трудно е да се разкаже за богатото съдържание на живота за стремежа за извоюване на звание „Сержант работилница за комунистически труд“, стремежа за извоюване Паспорт на трудова слава, стремежа за достойно посрещане на 20-годишнината на Свободата.

Пред нашия колектив има задача — голяма, основна задача — да се учи да живеем и работим по комунистически. Ние сме убедени в постигането ѝ.

Георги Ив. СОМЛЕВ
началник на сержантската работилница при ДАП — Г. Оряховица

РАЗГАРЯ СЕ БОРБАТА ЗА АЛЕНИЯ ПАСПОРТ

Колективът на механичния цех от Завода за малки радиоприемници — В. Търново, в дните пред Националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд завоюва нова трудова победа.

В цеха има работници, като Минчо Йорданов, Иван Желязков, Иван Димов и др., които винаги изпълняват нормите си над 150 на сто. В резултат на това цехът редовно изпълнява плановете си над 110 на сто. Следващи техния пример и останалите производствени дават своя дял за спечелването на Паспорт на трудова слава и юбилейна значка от целия цех.

Две трети от тях всекидневни работят най-упорито, за да превърнат в дела личните си обещания и да спечелят аления паспорт. Вдъхновени от Възвизането на ЦК на БКП, те горят в пламъка на благородното социалистическо съревнование с колегиите си от Слаботоковия завод — София.

Ентузиазирани от това, че през първото тримесечие бяха първенци, търновци работят още по-настойчиво, за да задържат първенството в чест на 20-годишнината на социалистическата революция у нас.

Д. Бошнакова

САМОДЕИЦИ

ТЕ СА ПОСТОЯННО край нас. И на пръв поглед с нищо не правят впечатление. Съсем обикновени хора. Но гледаш ги на сцената, следни с трепет всяка тяхна стъпка, всяка тяхна мимика. Играят работници, механизатори, служители. И кой с по-голямо, кой с по-малко умение пресъздават на сцената образите от пиесите. И ти се възбуждаш. Та нали това са все наши самодейци! Самодейци! Някои от тях вече близо двадесет години са свързани с театъра и съвсем не мислят да напускат сцената. Не е само сиромият каснер от Караисен Георги Девнев. За колко други още можем да кажем: „Какъв ярък талант!“

Няколко дни продължава окръжният преглед на театралната самодейност. И интересът става все по-голям. Вече е рядкост, макар и в четирнадесет часа да се играе пред стотина души.

Така беше и в сряда. Рано е още завеса да се отвори. А в салона по-предните места бяха заети. Шумът от прижадните зрители все повече и повече нараства.

Пръв играе театралният колектив при Дома на транспортните работници — гара Г. Оряховица.

Светлините в салона угасват.

Започна пиесата „Зимна балада“. Пред зрителите оживя едно героично време. И Бонка Кирова, Никола Василев, Николай Димитров, Кирил Кочавчев, Йордан Димитров и всички останали допринесоха много за затрогавателна спектакъл.

В салона вече не можеше да се намери свободно място. А започнаха да играят младите самодейци от Полски Гръмбеш. Макар че те представиха „Последният бал“ от Спас Левков, която преди два дни на тази сцена играха караисенчани, интересът не намаля.

— Тази пиеса подготвихме с голяма любов, — говори ръководителят на състава Георги Георгиев. — И, ако трябва на

Възтроби

Какво отговор!

НОВОТО Е НАВРЕД

СТАРЦИТЕ могат да ти разкажат много неща за борбите на овчомогилчани против чорбаджии и потисниците. С любов те хранят спомени за учителя Минчо Миндов, който през 1904 година е бил уволнен по настояване на тогавашния поп Стефан Гацова, че е възпитавал децата в безбожие. А и не само тях! Учителят Миндов е бил един от първите социалисти в селото В Овча могила не са ставали никакви изключителни политически събития. Но в борбата против фашизма и капитализма Партията е всяка измината година е печела все повече и повече привърженици. От тук са поели стръмните пътеки на въоръжена борба трима партизани, а много комунисти са рисковали главите си като са укривали в домовете си борците за свободата на народа.

Доколко активна дейност е развивала сред селяните партияната организация — пракили чрез масовите организации, твърде показателен е фактът, че кооперативното стопанство тук води началото си още от преди Девети септември. За колективно обработване на земята се заговорил още през 1936 година. Много беседи са изслушвали по този въпрос побудителите и малочислени овчомогилчани, много спорове са се водили, докато на 3 ноември 1940 година се свиква учредителното събрание. Двадесет души на това събрание слагат

началото на производителната земеделско-стопанска кооперация „Пробив“.

Малката кооперация наистина е направила пробив, пробив в дотогавашния начин на стопанисване на земята, в акостенелите разбирания. И този пробив все повече се е увеличавал с приемането на нови и нови членове, което започва от първото заседание на управителния съвет и продължава във всяко от зачетилите заседания и общокооперативни събрания.

В летописната книга на кооперативното стопанство е записано: „Първата кооперативна брада се положи върху нивата на Димитър Станев на 17 ноември 1940 година.“ На 18 ноември 1941 година специална комисия прегледа и събра овете на членовете на стопанството в общо стадо. „На 23 януари 1941 година се закупуха първият чифт кооперативни волове за 13 600 лв.“ На 22 октомври 1941 година се започна първата постройка на стопанския двор — свинарника, и т.н.

История, славна история! Изключително труден е бил пътят на първите пионери в мрачната капиталистическа обстановка. Фашистката власт се е страхувала много дивол от тамля от всяко сдружение на трудещите се. Ти не само не си е помръдвала пръста да подпомогне тези начинания, но е полагала усилия да ги разтурва, да ги задушава. Но

кооператорите, под ръководството на партийната организация, са се борели с всички сили за утвърждаване на новото, това ново, което единствено може да подобри техния хал. И успели Кооперативното стопанство в Овча могила изживява правото си на живот.

Колко вода изтече от първите кооперирани 1300 декара и един трактор до пълното масовизиране на ТКЗС с над 50 хиляди декара обработваема земя, 36 трактора, 9 комбайна, 3 силажкомбайна, 3 дъждовни инсталации, 4 вършачки, 18 хамонка и различна друга техника.

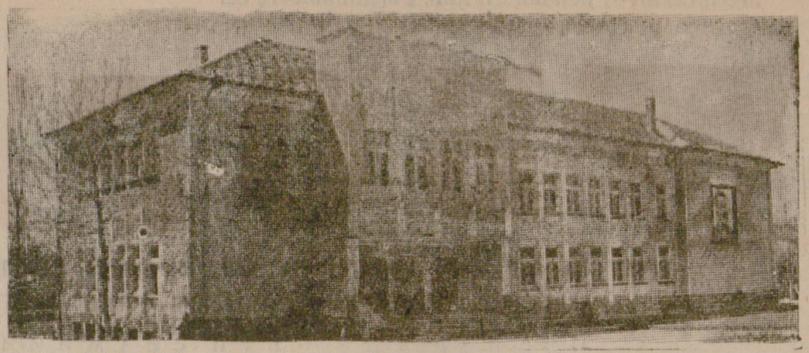
СЛЕД ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ жителите на Овча могила отприщват своите сили и стремежи за творческа работа, за по-добър и заможен живот. Натрупаният опит умело се използва и ТКЗС бързо се масовизира. Днес стопанските дворове са се разстлали напирок и със своите многобройни постройки приличат на малки селища.

В края на 1958 година кооперативът в Овча могила се обединява с кооператива в с. Червена. Това слага началото на още по-упоритата работа за поголеми успехи. През 1959 година стопанството се нарежда на второ място в страната по свинеждство. Безспорен национален първенец за 1958 и 1959 година то е и по пчеларството. Следва двукратно първенство и за птицевъдството.

Кракча по кракча, година след година ТКЗС укрепва и се развива. Заплащането на човека е увеличавано на 3.80 лв. през 1963 година, а на трудолен — съответно от 1.80 на 2.94 лева.

Въпреки неблагоприятните условия през 1963 година стопанството прибра в повече от 1962 година средно от декар по 95 кг царевича, 50 кг сльчогледа, 300 кг захарно цвекло, 80 кг грозде, 46 кг тютюн и др. Само от гроздето планът за паричните постъпления беше изпълнен 180 на сто а планът за четвърта бригада — 269.6 на сто.

Дълга е поредицата на орденосните и на първенците в производството. Дончо Гатев, главен счетоводител на стопанството от неговото основаване през 1940 година досега, е награден с „Народен орден на труда“ —

Читалищният дом в с. Червена

златен; Параскева Ангелова, дългогодишна бригадирка с награден знак с „Народен орден на труда“ — сребърен и бронзов; Гуюто Лазарова — сребърен орден, Кодио Николов, Куна Гатева и Весла Тодорова — с бронзов и др. В редиците на първенците през миналата година застанаха звенководите Стоян Кънчев, Александър Начев, Софрон Иванов, Райко Бойнов, бригадирите Иван Петев, Стефан Панчев, Йовко Недялков, овчарят Енчо Атанасов, шофьорът Цветан Атанасов, пчеларят Ангел Митев и много други.

ТКЗС в съставното село Червена е основана през 1946 година. През 1952 година кооператорите тук са получили по 301 кг пшеница от декар от цялата засята площ. За тези невиджани и нечувани доблики им бяха връчени големи награди, средствата от които бяха използвани за радиофиниране на селото.

Народната власт полага башински грижи за всички трудолюбиви и вероизповедателни. Циганите никога, не само в Червена, но и навред из страната изкарваха мизерията си през пария изключително чрез просяка. Днес обединени в отделно звено ияколкото цигански семейства в селото се трудят наравно с другите в кооперативното стопанство. И те имат нови, хубави и добре оборудвани електрифицирани и радиофинираны къщи, и живеят по човешки. И те се радват на богатата, която може да им осигури само социалистическият строй.

За кое по-напред да се разкаже, за да се види завоеванията и придобивките в общината през изминалите двадесет години? Може би за спестяванията на кооператорите? Постъпленията в работническите влогове от

10 хиляди през 1958 година нараснаха на повече от 40 хиляди лева през 1963 година, а в с. Червена влоговете се увеличили пет пъти.

Или продадените стоки от потребителната кооперация „Нагрен“? Езикът на цифрите е твърде красноречив.

От 332 549 лева през 1959 г. стокооборотът в търговията на дребно е нараснал на 703 427 лв. през 1963 година, а в общественото хранене — съответно от 85 321 на 238 394 лв. А тази година планът за търговията на дребно е увеличен спрямо постигнатото през миналата годи-

се задоволяват вече с малко. Те ги и къщите си обновяват, правят ги и по-големи и по-красни, и по-удобни. Всяка година само в с. Овча могила се строят средно по тридесет нови жилища. А в Червена почти не са останали от някогашните стари кирпични къщи.

НО ВЛЕЗ ти, пътничко, в който си искаш дом. Може би преди повече от двадесет години си идвал също насам и помниш, че си спал на пода на вървото дървено легло. Пручиците летя вече не са джук, те навлязла широко в бита и на селаните. А и мебелите, и културните придобивки. Днес в с. Овча могила се наброяват 386 радиоточки, 336 радиопарати, 49 телевизора, над 50 мотора. А в триста къщи в с. Червена има 271 радиоточки, 148 радиопарата, 7 телевизора, 140 велосипеда и др. Само в с. Червена досега са обявени за образцови над 50 домовете. Почти във всеки двор тук са засадени лози, многобройни овощни дървета, уредени са зеленчукови и цветни градини, а по улиците хиляди дървета и най-вече черешките, от които стопаните всяка година увеличават дълничните доходи си. Само в с. Червена кооператорите годишно предават на държавата над 2500 килограмна пшеници.

Транспортната бригада в Овча могила, на която бригаден механик е Владимир Стефанов, е на първо място в стопанството по товарване на машините и с най-високо изпълнение на плана.

на с близо 60 хиляди лева и в общественото хранене с повече от 22 хиляди лева. Селските труженници от година на година живеят все по-добре, все по-богато. Техните изисквания нарастват непрекъснато, а успоредно с това и покупателните им възможности. Вкусни от плодовете на благополучното кооператорите не

власт в с. Овча могила бяха построени — болница, комбинат, фузна и социалистическа работилница, двуетажна красива търговска сграда с обширен ресторант, складарница, магазини и хотели; старинна сграда за събиране на културни и битови придобивки на селото има 340 места на търговска сграда на два етажа, на стадион, на две градини и други строени. И двете села са електрифицирани и радиофинираны след 9 септември 1944 година.

Могат ли да се изброят всички културни и битови придобивки на селото? Не, те са толкова много! Новото, новото велико обновление на нашия живот е навред. То къщи буйно като растителност след топъл майски дъжд, огрява от живителните слънчеви лъчи.

Найден МИНКОВ

Търговската сарада на потребителната кооперация в с. Овча могила.

РАЗКАЗВАМЕ ЗА ОБЩИНИ ОВЧА МОГИЛА И МОРАВА

НЕСПОКОЙНИ СЪРЦА

НА ЕДИН хвърлят място — както се казва — е Моравата от Овча могила. И, ако овчомогилчани се гордеят, че са пионери на кооперативното обработване на земята в този край, то моравчани са право могат да се нарекат пионери на новото в организацията на труда и укрепването на кооперативния строй, чели борци за технически прогрес, безспорни първенци на района.

Хаджи Муса и Моравата

ДВЕ ИМЕНА на едно и също село. На пръв поглед в това няма нищо особено. В действителност обаче и едното и другото имат свои съдържания. Първото свое начало си още от петвековното турско робство. То е свързано с господството на шепс едри земеделски-лихварни от фамилиите на Върбанови, Тодорови, Бодурли, Лазарови и др., а второто — с възмъжаването и укрепването на трудовото селячество, с оствяване силата на работническо-селското единство, с провъзгласяването на трудовия човек за стопанин в своя дом.

Много са хората в Моравата, които с часове могат да разказват за героичното настояще на селото, за коренните преобразования през изтеклите двадесет свободни години, за още по-светлите перспективи. Но все по-малко остават онези, които пазят в паметта си в подробности и с всички същности на всяко събитие от миналото. Между тях се нарежда бай Гани Тачев Манавев. Наред с в бедно многолюдно семейство, той от малък изпитва на търба си капиталистическата експлоатация, в труда опознава съдбата на своите трудови братя и определя своето място в живота. Общителен по природа, бай Гани днес е живата история на Хаджи Муса и на Моравата. Той помага на по-младите да изберат от найважната започна изграждането на новия живот.

Построяното на железопътната линия Свищов — Левски в първото десетилетие на нашия век внася коренна промяна в живота на хората от този край. Те се свързват вече не само с цялата страна, но и с чужбина. И тук прониква влиянието на чуждестранния капитал. Измени се структурата на земеделието. Старото натурално стопанство се превръща постепенно в интензивно стопанство. Пшеницата и царевицата отстъпят място на захарното цвекло, сльчогледа, соята и други технически култури.

В строителството на железопътната линия, а и след това в нейното поддържане вземат участие значителен брой бели моравчани. Те все по-лесно се свързват с работническата класа. Си техните среди са инициаторите на комитетата на гладуващите след Първата световна война. Когато избухва голямата транспортна ивица и гара Моравата се превръща в работнически комитет. Все по това време се слага началото и на партийната организация в селото.

Новото име на гарата — Моравата, новият дух, който внасят селото Хаджи Муса, хората имащи теен контакт с борбите на

работническата класа и земеделието своето място в нейните редици, все по-настоятелно излизат на смяната на старото име. През 1923 година Хаджи Муса се зачервява. Остава едно име — Моравата.

И в годините на откритата фашистка диктатура жителите на дванадесетата община Моравата не остават настрана от голямата двойка. И в Деляновци и в Моравата Партията има сигурна опора. Под нейно влияние укрепва работническо-селският съюз.

Пионери на новото

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИСКА ТА ПОБЕДА откри неограничен простор за творчески труд. Моравчани за първи път се почувстваха стопани в своя дом. Но разпокъсаното дребно селско стопанство не даваше възможност да се подобри живота на хората. Общоселските инициативи обединяваха и сплотяваха хората. Те виждаха как със задружен труд може бързо да се прогонят калта от улиците, да се построи нова сграда на потребителната кооперация, да се водоснабди, да се благоустрои селото. На събранията на младежката организация, на Партията и земеделската дружба — в кръжоците наширено се говори за опита на съвет-моравчани все повече идваха до

извода, че само с обединяване усилията на двете стопанства може да се създадат условия за бърз полет в селското стопанство, за разкъсване в живота на хората. И докато се водеха разговори около тези въпроси Партията проведе своя исторически Априлски пленум. Той хвърли ярка светлина върху въпросите, които възмъжаваха хората. Той даде тласък на материалните стимули, които сплотиха още по-заведо всички кооператори и ги въхвърлиха за упорит труд. Моравчани и деляновчани обединиха своите сили още през 1956 година. Още през първата година уедененят кооператив отчете 1.83 лева на трудолен и стана първенец в Свищовския край.

Всяко ново начинание беше дело на уедененото стопанство. Моравчани бяха първи, които механизираха краварника си. Те първи създадоха фуражна кухня, първи станаха инициатори на комплексната обработка на културите. При тях започнаха да идват от всички краища и на Плевенски, и на Търновски окръзи представители на кооперативните и специални, да се поучат от новото, да видят как създавайки отделна група за фураж и заменят 12 фуражера с едно ремарке облекчават труда на животновъдите. Тук се поде инициативата за благоустрояването на стопанските дворове.

Сегат всичко това е история. Стопаните на първия уеден кооператив в окръга вече пресмятат резултатите от своя труд не в проценти, а в цифри, които изразяват този ръст няколкократно. Например, по отношение на 1957 година общата продукция на стопанството се увеличи близо 4

пъти — от 594 000 на 2 327 000 лева. Паричният фонд за трудово възнаграждение на кооператорите от 591 000 лева през 1959 година — на 1 032 000 лева през 1963 година.

Ядрото на кооператива

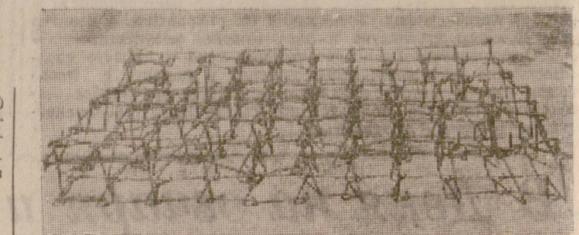
ДВЕ НЕЩА днес слагат най-ярко отпечатък в работата на кооператива. На първо място това е благотворното влияние на решенията на историческия Априлски пленум на Централния комитет на Партията и последвалите след него решения на Партията и Правителството за засилване материалната заинтересованост на кооперативните стопанства и кооператорите. На второ място новата организация на труда и порасналата квалификация на механизаторите и кооператорите.

В Моравата още с уеденяването на стопанството беше отчетено, че на количеството и качеството на новата техника трябва да съответстват и новата организация на труда, че старите форми на организацията, задържат развитието напред. Но разкриването на тези тенденции не беше достатъчно. За тяхното проявление бяха нужни още редица стъпки. И една с изкупуването на машината, в стопанството вече се създадох всички възможности да се прояви напълно творчеството на новите хора, които израснаха в труда.

Механизаторите в стопанството сега не надминават 26. Двадесет от тях са в Моравата и 6 в Деляновци. Но те действуват като дружен колектив. Те си приличат по това, че почти всички са млади хора, че почти всички имат по 10 години зад машините и у всички гори един стремеж — да използват машините така, както се използват в развитите съвременни страни, да прилагат всичко ново, което им сочи науката и практиката в наши дни.

Иван Сотиров беше първият, който измайстри квадратите в селбата на царевичата и те му донесоха първия орден, Атанас Чешалов разпал и всички патристическите търсеници. И този ентузиазираният колектив започна да прилага всяка новост.

ЧАСТ ОТ МЕХАНИЗАТОРИТЕ В МОРАВА: Борис Петров, Матея Ламбева, Веселин Иванов, Веселин Николаев, Иван Георгиев, Пенел Янков, Атанас Чешалов, Даво Тодоров и Марин Георгиев.

Грапа по образец на Светлични

Той следеше опита на най-добрите механизатори в страната, онава, което се изнасяше във вестниците и списанията — Когоато В. Дочев в ДЗС Свищов сложи началото на комплексната обработка на културите, механизаторите от Моравата бяха първи в окръга, които изучаха неговия опит. Те внедриха веднага ротационните методи, механичните ръце, ромбондните грапи. Двете бригади за комплексна механизация миналата година вече обработваха толкова площ, колкото преди по 400 кооператори. Тази пролет в Моравата засяха захарното цвекло така, че облекчиха много ръчните работи при прорезването му. А в техническата работилница на началникот Георги Енчев, след като се запозна с опита на знатния светски механизатор Светлични вече изработи грапа по негов образец. Тук под ръководството на главния инженер Велю Илиев, шлоферят Ангел Върбанов, майсторът Христо Че-

мадов и Цв. Георгиев изработиха редица приспособления, с помощта на механизаторите поддържат образцово машините.

— Когоато бяхме в МТС — разказва Веселин Николаев — като отидем на блоковете отново, поичаваме ремонта. А сега аз участвувам в ремонта на трактора и винаги знам какво е неговото състояние. Затова сега нашият машини работят добре.

Майстори в своята професия са и лозарите — орденосници Асен Ангелов и Владимир Димитров, животноводите Георги Ваев и Георги Димитров от Моравата, животноводката Блага Петрова, поддържат Стефан Василев от Деляновци и десетки други. Това се свеа най-известните хора в селото и района. Те са ядрото на кооператива, което пулсира с неспокойното си сърце и тласка с всяка измината година жителите на общината към нови още поголеми победи.

Фузна-комбинат в с. Деляновци.

СЪС СОБСТВИЯ си труд хората преобразиха родните си села. Новите къщи вече преобладават. В тях светят електрически лампи. Над техните покриви само в Моравата днес стърчат телевизионни антени, а в Деляновци — 4. В 16 домове на труженниците се пералните машини облекчават труда на жените, а 5 дом има хладилници, в 3 прахосмукачки. По улиците на Моравата вече има 3 линии леки коли. След 1956 год. своите влогове на кооператорите нарастват ежегодно и сега в двете села им 2590 лева жители. Със собствени сили, със средствата от самооблагането и помощ от държавата в Деляновци и Моравата израснаха модерни фузни комбинати. Осемкилометрови шосиран път — една дългогодишна мечта на населението — вече свързва двете села. Модерни търговска сграда в Моравата, до нея в строеж културно-административна сграда, а физкультурният стадион е истинско място за спорт и отдих.

Сегат и помен няма от старото забутано село Хаджи Муса и отвиснатото село Деляновци. Преобразени Моравата и Деляновци селата селища, които със своите трудолюбиви хора, ирачат в първите редици по социалистическия друм и с ускорени темпове превръщат в дела предначертанията на историческия Осми конгрес на Българската комунистическа партия, свят се за достойна среща на 20-годишнината на свободата.

Иван КОЛЕВ

ДНУ на Светското Селско стопанство

Високорентабилно птицевъдство

НАШИЯТ совхоз е създаден през 1957 година на базата на икономически слаби колхози. В първите три години не станаха никакви изменения в направлението на производството, развъждахме същите видове животни и птици, които бяха в колхозите. Отгледдахме едва ли не всички селскостопански култури, които могат да виреят на Сибирска земя. Специалните в совхоза ясно разбираха, че при такава стопанстване трудно могат да се достигнат добри резултати. Но на първо време ние нищо не можахме да направим. Наложена прилича да се занимаваме с всичко по малко даваме силно отражение. Това, е така да се каже, субективна причина. А обективно се получава така, че универсализмът в производството идва вследствие дадените на совхоза планове за изкупуване на селскостопанските продукти.

Изминаха три години. И ето през март 1960 година по наше настоятелство искане беше прието решение за специализиране на совхоза като птицевъдно стопанство.

Изборът на това направление не беше направен случайно. Природните условия

Какви изгоди носи специализацията на стопанствата

при нас са благоприятни за развъждане на птици. А най-главното — икономическият фактор: стопанството е разположено близо до два големи промишлени центровете — Барнаул и Ново-Алтайск, където винаги е голяма нуждата от яйца и птиче месо.

Практиката показва, че ние не сме срещали в избора. Макар че нимахме още всичките необходими за птицевъдството съоръжения, но още първата година совхозът получи по сто яйца на носачка. А общото производство на яйца достигна един милион и 166 хиляди броя. Освен това стопанството даде 670 центнера птиче месо. Такова количество птицевъдна продукция за една година не са давали всички колхозни и совхозни от бившия Първомайски район на Алтайския край взети заедно.

Резултатите през годината убедиха даже и закоравялата скептици в това, че единичните птицевъдни ферми са икономически изгодни, че само вътрешно по този път можем да обезпечим бурно развитие на производството на ценна продукция.

Аз подробно се спирам на такива на пръв поглед азбучни истини, защото в Алтайския край и досега малко се знават необходимостта от концентрации и специализация на птицевъдството. Миналата година с птицевъдство се занимаваха 85 совхоза. При тях общото производство за годината представлява 60 милиона и 726 хиляди яйца или само по 714 хиляди яйца на стопанство.

От тези 85 совхоза в двадесет и два имаше само от хиляда до четири хиляди възрастни птици, себестойността на хиляда яйца беше 87 рубли и 80 копейки. До известна степен по-добро е положението в шестте специализирани совхоза, където възрастните птици бяха по 20 и повече хиляди. Там себестойността на 1000 яйца е 74 рубли и 60 копейки.

Свършено друга е картината в нашия совхоз. При тежавини 80 хиляди птици ние достигнахме снижение на себестойността на 1000 яйца до 56 рубли и 57 копейки.

Тези цифри говорят сами

за себе си. Те по-добре от всички думи агитират за концентриране и специализиране на птицевъдството. Два важни фактора изиграха решаваща роля за повишаване рентабилността на птицевъдството в нашия совхоз.

Първият — това е комплексната механизация на трудоемките процеси в птицевъдството и вторият — умелото съчетаване на творческия ентузиазъм на работниците и материалната заинтересованост за резултатите на своя труд.

Сега в совхоза всяка птицевъдна обслужва средно по 4 хиляди носачки. Трудовото натоварване при нашите условия не е малко, но е изпълнимо, тъй като много трудоемки процеси, започвайки с приготвянето на храната и завършвайки със събирането на яйцата, се изпълняват с помощта на машини и механизми.

При механизирани на производството ние основно използвахме опита, натрупан в челните птицевъдни стопанства в страната. Но в организацията и заплащането на труда при нас има някои особености, за които ще разкажа подробно.

В доклада пред съвещанието на ръководните работници от партините, съветските и селскостопанските органи от 28 февруари 1964 година другарят Хрущов още веднаж подчерта, че хората, достигнали високи производствени показатели, трябва да бъдат поощряват материално. Системата на заплащането при нас е организирана именно на та-

къв принцип. Този, който непосредствено със своя труд произвежда продукция той повече и получава. Ето вече третата година птицевъдните се привели на акордно-премиално заплащане. За всеки 1000 яйца получени от стоковата ферма те получават по 2 рубли и 24,3 копейки. На бригада, преизпълнила плана за яйцата, в края на всеки месец се изплаща премия в размер 20 процента от стойността на получената свърхпланова продукция. Заедно с това са предвидени мерки за увеличаване на материалната заинтересованост на птицевъдните за получаване на най-много яйца средно от кокошкано-носачка. Нормата при отглеждането на възрастни птици е 3 хиляди и 800 кокошки носачки. За всеки десет процента увеличаване на трудовата норма заплащането се увеличава с 5 на сто. Обаче работничката не може да си избира колкото си иска брой кокошки, тя е задължена да обезпечи изпълнението на плана за средната посливост от кокошка (126 яйца за година). Само тези птицевъдници, които са изпълнили плана за яйца завоювали правото да обслужват 6—8 и даже 10 хиляди кокошки носачки. Разработени в совхоза мерки за материалната заинтересованост помагат за увеличаване продукцията от птицевъдството и снижават нейната себестойност.

Миналата година нашите знатни птицевъдци Алла Ивановна Силина и Ольга Владимировна Гавриленко долучиха по 1 милион и 300

хиляди яйца. Александра Цигаева и Анна Кожаурова донесоха по 1 милион и 200 хиляди яйца. По 400—500 хиляди яйца събраха много други птицевъдци. Средната заплаща на Силина беше 176 рубли месечно, на Гавриленко 165 рубли и др.

Материалната заинтересованост застава хората да търсят и прилагат челинети методи в работата. Например, нашите птицевъдци започнаха да включват в дажбата на птиците биоминици. Достатъчно е да кажем, че миналата година от него бяха изразходвани 58 тона. Широко използвани бяха още витаминните храни. През цялата зима на кокошките се дава зелена храна, получена в хидропонните камери.

Подобряват се показателита за продуктивността: средно от кокошкано-носачка миналата година бяха получени по 151 яйца. Разходът на труд за производство на хиляда яйца в сравнение на 1962 година е намален с 4 часа и 12 минути. Разходът на фураж за хиляда яйца е намален от 310 крвмни единици на 287. Себестойността на 1000 яйца се снижи с 9 рубли и 70 копейки. Птицевъдството е рентабилно. През 1963 година то даде 79,9 хиляди рубли печалба.

Ние разбираме, че достигнатият уровен в производството на яйца и месо от птиците в совхоз „Светъл път“ още е далеч от тези показатели, които получават птицевъдните в челните стопанства. Както е известно в

бригадата на Е. А. Вибик от совхоз „Южный“, Крымска област миналата година бяха произведени от един работник 1 милион и 298 яйца, разходът на труд за хиляда яйца е 4 часа и 41 минути, себестойността — 54 рубли и 27 копейки. При тези показатели са значително по-ниски. За производството на хиляда яйца ние изразходваме 11 часа и 12 минути. А на един работник, зает в птицевъдството, средно са произведени по 400 хиляди яйца.

И макар Сибир да не може да се сравнява с Крым, все пак резервите за още по-интензивно развитие на птицевъдството при нас не са малко.

Особено големи резерви има за снижаване на себестойността на продукцията. Достатъчно е да сравним себестойността на хиляда яйца, получени от челната птицевъдна А. И. Силина (32 рубли и 60 копейки) и с тези получени от совхоза (56 рубли и 57 копейки), за да стане ясно какви още огромни възможности имаме за повсякдневна продукция.

Сега, през тази година совхозът ще получи 11 милиона и 500 хиляди яйца. А след въвеждането в действие на новите помещения ще произвеждаме в година 40 милиона яйца, при себестойност не повече от 40 рубли за хиляда яйца.

А. КРЮКОВ

директор на совхоз „Светъл път“ Алтайски край

НАШАТА АНКЕТА

ЗА ДА БЪДАТ ПРЕВЪРНАТИ ОБЕЩАНИЯТА В ДЕЛА

„Да се използва по рационално и по-пълно работното време, широко да се въвежда научната организация на производството и труда“, такива задачи поставя Възването на ЦК на БКП пред производствените колективи от цялата страна.

Това са въпроси, които винаги са стояли пред всеки работник и специалист в ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица. Преди повече от половин година тук както и в целия окръг беше проведен обществен преглед по организацията на производството, нормирането и заплащането на труда. По време на прегледа се направиха редица предложения, които имат важно значение за по-нататъшното подобряване на условията на труда на всеки работник.

Например, в цех „Печки“ беше установено, че в организацията на работата и на самите работни площадки все още не са допускат и повтарят един и същи слабости. Констатиран бяха периодични престои на поточните линии, поради липсата на някои видове детайли, неизработени навреме от чугунолещите. Съществуваха претрупаност в крайното отделение не само защото са тесни работните площадки, но и от непоборото подреждане на машините. Всичко това беше причина за изразходване на много и излишен труд за прекъсване, сортиране и т. н.

Бяха набелязани и приети много мерки за подобряването на работните места, това важно и първично производствено звено. Всекидневно се правят по нещо за подобряването на неговата организация, за разположението на машините, с оглед предизначението им и конструктивните им качества. Направи се много за определяне на най-подходящо място, където да се поставят материалите и готовите детайли, а така също и полуфабрикатите. Това бяха важни условия за създаване на целесъобразна организация на производствения процес във всеки цех и участък.

По едновременно с борбата за видряване на препоръките от прегледа се наложиха да се работи при условия, които не бяха предвидени. Шлайфопилната линия беше преместена на ново място. Шпокерният участък беше разделен на две и др. Въпреки това, целият колектив работеше упорито, производственият процес да не се спъва и производството да бъде винаги в график. Търпеливо и настойчиво биваше преодолявано не достигат както на основните, така и на спомогателните машини. Подобряваха се битовите условия.

Порано например, обезмасляването на частите се извършваше с виенска вар и бензин, или казано с една дума при „занаятчийска технология“. Сега тук е на помощ и действително електрохимията. Само от подобряването на производствено-битовите условия и от създаването на нова тех-

нология в шлайфо-никелажното отделение, годишно ще се икономисват по над 11000 лв.

Лезирите бяха далече на километри от шпокерното отделение. Транспортните разходи за пренасянето на частите и детайлите нарастваха. А след разделението на шпокерния участък на два самостоятелни затворени участъка към основния, само за три месеца бяха реализирани 4000 лева от транспортни разходи. Увеличи се и дневният капацитет на лезирите от 8 на 10 тона дневно. Като прибавим и подобрението на качеството на продукцията и облекчаването на труда на работниците, ефектът от всичко това нараства многократно. Докато по-рано, пренасянето на полуфабрикатите от едно работно място до друго ставаше ръчно, сега една количка се движи край работните площадки и заменя ръчния труд. Но и това е все още недостатъчно. Върху въпросите за механизиранието натоварване и разтоварване на количките сега работят главният инженер Тодор Попов, началникът на цеха Къчо Андреев.

Предстоящо е разместване на някои цехове и по-специално на цех „Печки“. Ще бъдат изоставени сегашните крайно тесни работни помещения. Оборудването на новото място няма да бъде леко и бързо. Затова тук в такива моменти трябва най-добре да се прояви инициативността и съобразителността на инженерно-техническата мисъл.

Работниците, техниците, инженерите и икономистите от ДИП „Металургия“ със своето грижовно и стопанско отношение за подобряването на организацията на работното място дават своята дън във всенародно движение за изпълнение и преизпълнение на народностапанския план в чест на 20-годишнината на Свободата. Колективът вече окончателно усвои производството на отоплителните нафтови печки. Техните експлоатационни качества според авторитетната преценка на Института по технологията на машиностроението са на световно равнище.

Тази констатация е много ободряваща и обнадеждаваща. Това бяха постигнати от колектива на цех „Печки“, където работят над 150 ударника, 12 „Най-добри в професията“ и др. Целият колектив е дал обещание през зимните месеци и юбилейна 1964 година да изработи надпланова продукция за 63 000 лв., да даде 55 160 лв. надпланова печалба, да повиши производителността на труда с 1,3 на сто повече от планираната и др.

За да бъдат превърнати обещанията в дела със по-добро, за да бъдат умножени досегашните трудови успехи борбата за подобряване организацията на труда на всяко работно място не бива да стихва нито за ден, а да се разгаря всеквасно.

М. МАНОЛОВ

Кочият, който Ангел Панталеев от Овча могила е един от най-добрите пилотари в окръга. Миналата година е получил от 65 пчели кошер по 25 килограма мед.

СПОРНА Е РАБОТАТА НА ГРАДИНАРИТЕ

Работата в трите зеленчукови бригади в Павликени върви много добре. Изпълнението на плана е в график. Преизпълнен е планът за спанак, зеления лук и др. Започна и продажба на джюлюнска шипка и райни краставици. В трите бригади се произведе качествено разсад от домати, пипер, зеле, сини домати. Добре се развиха салатите, ренчиците, заложки се парниковат пипер и др. Веднага след изнасянето на доматите свободни площи се зарежат със съответните култури.

Добре се поде работата по изнасянето на ранните домати от сорт „10 х Бизон“ особено в трета зеленчукова бригада с бригадир Тодор Бенев, както и в първа зеленчукова бригада. С по-слаб темп се изнасят доматите в с. Недан.

Много добре се справи със задачите първа зеленчукова градина с бригадир Пенка Василева. Кооператорите, макар без майстор, засяха навреме ранното зеле, което се развива добре. С помощта на механизаторите площите се подготвиха както в обработката, така и с подравняването, набраздяването и засяването на 200 дк безрасадови домати. Навреме се изнесе ранното зеле. Добри грижи се полагат и за ранните краставици. Те навреме се поливат и пръскат. Най-рано започнаха продажбата на краставици градинарите от Недан. Бригадирката Пенка Василева се притече на помощ на полеводните бригади и при засяването на тютюневия разсад.

Стойчо ВАСИЛЕВ, агроном

НЕОТЛОЖНИ МЕРОПРИЯТИЯ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ ВИСОКИ ДОБИВИ ОТ ЦАРЕВИЦАТА

Сейтбата на царевичата през тази година се извърши в благоприятни за нея агротехнически срокове. Падналите валежи дадоха възможност посевите да понизят навреме. От по-нататъшните грижи зависи получаването на високи добиви.

Опитът на научно-изследователските институти и практиката на първенците по отглеждането на царевичата показваха, че много важен въпрос за увеличаване на добивите е гъстотата на посева. Науката установи, че всяка култура и сорт може да развие своите производствени способности и ценни стопански качества само при оптимална гъстота. Съобразно тези изисквания ние трябва да определим най-подходящия брой растения за всяко отделно стопанство и блок, в зависимост от почвено-климатическите условия, изискванията на сорта и наличността на торове.

При сухи условия броят на растенията в декар за хибрида ВПР-42 трябва да се движи от 2800 до 3200, а за Висконзин 641 АА от 2500 до 2800. При по-слаби почви, главно в прибалканския район, броят на растенията може да се намали с 300—400, а при по-блатисти да се увеличат с 300—400.

При поливни условия оптималният брой на растенията за Охайо С-92 и Каназа 1859 е 3800 до 4200 и за Висконзин 641 АА—4000 до 4200.

При царевичата за силаж броят на растенията трябва да се увеличи при сухи условия до 4000 и при поливни над 6000—7000 в декар.

Важен момент при отглеждането на царевичата е разреждането на посева. Най-подходящо време за разреждане е когато растенията са наматват във фазата на 3—5 лист, а на височина са достигнали 12—15 см. От изведените опити за времето на разреждането е установено, че при закъсняването на разреждането само до 6 лист добивите намаляват до 20 кг, а при закъсняване до 8 лист намаляват с 57 кг зърно на декар. Най-често разреждането се съчетава с първото окопаване. Тази практика е неправоилна и трябва напълно да се изостави. Необходимо е разреждането да се провежда като

самостоятелно мероприятие във възможния най-кратък срок. Ако разреждането и окопаването се извършват едновременно, това може да се продължи по-дълго време, което ще се отрази на добива.

Царевичата се напада от редица болести и неприятелите, които често разреждат посевите и причиняват значителни загуби на реколтата. Неприятелите по царевичата не са тъй малко, както се смяташе досега. Малкият царевичен хоботник повредя много често царевичните посеви като опасва в различен размер листата и кълчетата показани се на повърхността на почвата. В хладна пролет, когато е забавено развитието на младите растения, този неприятел нанася големи поражения на царевичните посеви. Борбата се води чрез напрана на наванки, напипани с хексахлоран или прашене на нападнатия посев с 3—4 кг на декар хексахлоран.

Черният царевичен торник през деня се намира в почвата, около самия корен на растението. Той прегризва младото стъбло до сърцевината, в резултат на което растението засъхва и загива. Борбата се води чрез внасяне на хексахлоран в почвата.

Големи щети на добива от царевичата ежегодно се нанася от стъблени царевичен пробивач. В борбата срещу този неприятел още отсега трябва да се вземат някои предпазни мероприятия. По светски и американски данни члеността на вредителя може да се намали до 75—95 на сто, когато по блока не се оставят никакви стъблени остатъци. При масово нападение се препоръчва при летежа на пеперудите да се пръска с 10 на сто разтвор от техническо ДДТ с 0,800 до 1000 грама нафта.

Основно мероприятие за борба срещу свините червен и унищожаването на плевелите. При младите гъсеници борбата се води чрез напращане на площта с 5 на сто ДДТ — 4 кг на декар. При царевичата на поливни площи вместо ДДТ може да се употреби хексахлоран 12 на сто. За възрастните гъсеници ефектът от ДДТ и хексахлорана е малък. Най-сигурно

средство срещу тях е препаратът дидрин.

При отглеждането на царевичата при поливни условия има опасност тя да се нападне от попово прасе. Борбата срещу този неприятел се води чрез приламки със зърно 3 на сто олно и 5 на сто цинков фосфат или вофаток. Направо в почвата може да се внесе и вофаток в количество 4—5 кг на декар.

Много голямо внимание трябва да се обърне на борбата срещу плевелите, като с използване ротационните брани. Унищожаването на плевелите става най-добре от понижаването им до 1—2 листа. Този период при кощярите продължава около 4 дни, а при синапа, поветината, щира и фасулчето 6-8 дни. Във фазата на 3—4 листа унищожаването на плевелите става трудно. При такива случаи трябва да се увеличи дълбочината на брануването. Не се засягат от ротационната брана синапът, поветината и щирът, когато са на 5—6 листа, а кощярите в началото на братене.

Широко приложение за водене на борбата трябва да намерят хербцидите, като се използват предимно на площите при поливни условия и при редовно-пунктирната сейтба. За икономично използване на хербцидите трябва да се направят само ивиците на защитната зона и да се комбинира с окопаването.

Най-добри резултати се получават при употребата на симези. Много чувствителни към него са никнециите плевели, затова той трябва да се внесе в почвата преди масовото поникване на плевелите — преди сейтбата или непосредствено след нея. Симезинът може да се употреби и при поникнали царевича.

След поникването на царевичата борбата срещу плевелите се води главно с хербцидите шпринг хормиг, хедонол и др. на базата 2,4—Д или дикомтекс в размер на 150—200 грама за 100 литра вода, изпръскани за декар.

Върху действието на хербцидите 2,4—Д оказват влияние и метеорологичните условия и особено температурата на въздуха. При температура 10—14 градуса то е бавно, а при 18—22 градуса хербцидите действуват бързо и силно. Пръскането трябва да се извършва при тихо и топло време след вдигане на росата. При изглед за дъжд трябва да се изчака.

За едновременна борба срещу плевелите и вредните насекоми препаратите 2,4—Д може да се комбинират с ДДТ или тиофосфорните инсектициди.

Заедно с първото окопаване трябва да се извърши и подхранване на царевичните посеви. При недостатъчни торове в момента предимство трябва да се даде на посевите при сухи условия. При поливни условия торените ще може да се извърши по-нататък с няколкократно подхранване преди или с поливането.

С напредването навършване на тези агротехнически мероприятия още отсега ще се гарантира получаването на високи добиви от царевичата.

Никола ПЕТКОВ

научен сътрудник в Комплексна опитна станция — гр. Павликени

ЕЛЕКТРОМОНТЪОР ЗА ПРИМЕР

РАБОТНИЯТ ДЕН на електромонтьора Кирил Илиев Вълчев е започнал. Хората от цеха пипат сърцено, изискано и точно. Поправените електромотори, прехосмуквачки, автомобилни динама и др. работят безупречно.

Заварихме електромонтьорите да пренавиват електромотори, донесени от ДП „Зърнени храни“ — Левски. Чаканата ред за поправка електрически уреди и машини от Свищов, Полски Тръмбеш и селата на Павликениски район. Не напразно Кирил Вълчев е полюбил званието „Най-добър в професията“. Хората ценят неговата качествена работа, неговото внимание, вежливост и аниако до търсят.

Преди 20 години не е било така. Дълго време младежите Кирил се в дугал в живота, търсят и професия. След завършване на основното си об-

разование в родното си село Лесичери, той напуска бащиния край и тръгва да търси припятие по железниците в градини в Лом и Плевен. По-късно заминава в чужбина, където работи 2 години и се зарежда пак беден, какъвто е тръгнал, но с повече опит в живота.

Минават дните на Втората световна война. След народната победа той завършва електротехнически курсове и обивка електромонтьорската професия. През 1946 година младежът електромонтьор идва в Павликени, а от 1952 г. той работи в Промкомбината на града и е един от основателите на Електроремонтния цех.

Изминават години след година. Неговите знания и опит се увеличават. Електромонтьорството става любимо негово занятие. Доволен са обсъждателните предприятия, доводни

са и много клиенти — името и авторитетът на цеха расте, прочува се. Кирил Вълчев разказва с гордост: „В продължение на десет години в нашия цех обучихме над 20 младежи работника. И сега срещаме редица от тях по обектите, като Васил Гербов, който работи във „Винпром“ — с Сухиндол, Йордан Курков — електротехник в ТКЗС — с Михалици, Веселин Вълчев — електромонтьор в ТКЗС — с П. Треш и др. А младежите Димитър Мандев проявяват образованието си в Минния техникум — Хасково. Тази година на ръководя курс по електротехника, където се учат младите работници.“

В чест на славната 20-годишнина на социалистическата революция колективът на цеха е дал обещание да се бори за спечелване на пълнота на трудовата слава и юбилейната

значка. В това число е и опитният електромонтьор, който няма да отстъпи от своето обещание, защото да бъде ударник, издръжен и рационализатор, това е чест и гордост за него и за другарите му.

„Ами слушате ли последния подравателен концерт за нас по Радио Москва — живо съизговори Кирил. — Ние си пишем отдалча с другарите от Радио Москва. Получихме смек комплект измострени картички из живота на Ленин, симките и биографията на първите космонавти — Гагарин, Титов и Терешкова!“

Много общ към професията, към хората, много уважение и скромност ляха от труженника, майстор-електромонтьор Кирил Вълчев. Затова неговата работа служи за пример, затова и работниците от предприятието го обичат.

Божан ГЕОРГИЕВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в гр. Павликени

Капитулацията

ПРЕЗ НОЩТА на Първи май 1945 г. на участъка на настъпването на 4-ти гвардейски корпус пред гърбания мост над канал Лендлер се показаха бели знамена. Към нас идваха парламентори начело с началника на генералния щаб на сухопътните войски в Германия генерал Кребс.

За това ми съобщи по телефона командирът на корпуса генерал В. А. Глазунов. Като започна да се прекратява огъня на този участък, аз отидох на своя наблюдателен пункт за да приема парламенторите.

Прието е да се счита, че края на войната с фашистка Германия настъпи след подписването на акта за безусловна капитулация на 8 май 1945 година. Аз не искам да влизам в спор с дипломатите, които на основание на този акт считат, че германските въоръжени сили са капитулирали на 8 май. Юридически това разбира се, е така. Но ние, военните, сме привикнали да разбираме и признаваме капитулацията на противника тогава, когато той е разбит физически и морално, вдига ръце и се предава на милостта на победителя. С това се завършва войната на войските и народа, постигнали победата, без това нито един акт на капитулация не е възможен.

Затова се осмелявам да твърдя, че капитулацията на германските въоръжени сили започна, а не поточно стана, значително по-рано от 8 май, че командването на германските въоръжени сили беше принудено да приеме условията за безусловна капитулация от ръцете на Въоръжените сили на Съветския съюз. Ние достигнахме тази цел на 8 май, а една седмица по-рано.

И тъй, през нощта на Първи май 1945 година аз отидох на своя наблюдателен пункт, за да приема парламенторите на върховното командване на Германия.

Вече е два часа през нощта, а гън не ме хваня. Пуша цигара, след цигара. В мислите ми идват спомени за бойните дни и нощи през всичките четири години. Адамантът също не спи. Той мълчи и аз мълча, но ние добре се разбираме един друг.

Разсъждавах се. Настъпваше Първи май. Тук в Берлин, тъмно, а там, в Родина, в нейните източни райони вече започнаха първомайските манифестации.

Най-сетне в 3 часа и 50 минути на вратата се почука и в стаята влезе немски генерал с орден „Железен кръст“ на шията и хитлеристки знак на ръката.

Среден на ръст, як, с избръсната глава и с белег на лицето. С дясната си ръка той направи жест и поздравя по своему, по фашистки, а с лявата ръка ми подаде своите документи — военна книжка. Това беше генерал Кребс.

Кребс не чака въпроси.

— Ще говоря особено секретно, — заяви той. — Вие сте пър-

В. И. Чуйков

Маршал на Съветския съюз

вният чужденец на когото ще съобща, че на 30 април Хитлер доброволно си отиде от нас, слагайки край на живота си чрез самоубийство.

Произнасяйки тази фраза, Кребс направи пауза, искайки да разбере какво впечатление ни е направило неговото съобщение. Той видимо очакваше, че всички ние ще се нахвърлим с въпроси, ще проявим жив интерес към тази сензация.

— Ние знаем това, — казах аз спокойно, с отгънък на равнодушие.

Кребс видимо се смути: той никак не очакваше, че неговото сензационно съобщение ще се окаже халосен патрон.

— Така стана в петнадесет часа днес — продължи той. И, като видя, че аз погледнах часовника си, се поправи и уточни. — Вчера, на 30 април, около петнадесет часа.

След това Кребс прочете обръщението на Гьобелс към Съветското върховно командване, в което се казваше:

„Съгласно завещанието на отишлия си от нас фюрер, ние изпълночаваме генерал Кребс в следното:

Ние съобщаваме на вождя на съветския народ, че днес в 15 часа и 30 минути, по своя воля фюрерът сложи край на живота си. На основание на неговото закономерно право като фюрер цялата власт по негово завещание се предава на Дьониц, мене и Борман. Аз съм изпълномощен от Борман да установя връзка с вождя на съветския народ. Тази връзка е необходима за мирни преговори между държавите, които понесоха най-големи загуби. Гьобелс“.

Кребс каже че ли искаше да се прикрие с тези документи от въпросите, които той, разбира се, очакваше.

Защо аз казах на Кребс, че самоубийството на Хитлер за мене не е новост? Трябваше право да кажа, че аз не знаех за смъртта на Хитлер и не очаквах, че такава новина ще науча от устата на Кребс. Още като се готвех за срещата с него аз вече бях се настроил да посрещна всякаква изненада спокойно, без да давам признаци на удивление и да не бързам с изводите. Аз знаех, че опитният дипломат — а Кребс беше именно такъв — никога не започва разговора с този въпрос, който за него е основен. Той обзателно първо ще развие настрояването на своя събеседник, а след това ще се постарее да поведе разговора така, че за главния въпрос да заговорят първи аз, който трябва да го решим.

За мене и за всички представители на преговорите смъртта на Хитлер беше наистина голяма новина, а за Кребс тя служеше като маскировка на основното, на най-главния въпрос. Затова аз

изведнаж отстраних този факт — смъртта на Хитлер — и с това заставих Кребс да премине направо към целта, заради която той беше дошъл при нас.

— В тези документи става дума за Берлин или за цяла Германия? — попитах аз Кребс.

— Аз съм изпълномощен от Гьобелс да говоря от името на цялата германска армия, — последва отговорът.

— Кой сега, именно сега заема Хитлер?

— Сега заместник на Хитлер е Гьобелс. Той е назначен за канцлер. Но преди смъртта си Хитлер създаде ново правителство начело с президент грос-адмирал Дьониц.

— Аз попитах Кребс пряко. — Става ли дума за капитулация и вашата мисия цели ли нейното осъществяване?

— Не, има и други възможности.

— Какви?

— Разрешете и ми помогнете да събера новото правителство, кое е Хитлер назначил в своето завещание, и то ще реши този въпрос във ваша полза.

Е, мисля си, хитър: втори път повтаря едно и също нещо — любим приюм на дипломатите да постигнат целта си, настоячиво повтаряйки своите мисли в различни варианти. Но сега той грубо прекъсна. На 5-та страница от завещанието на Хитлер аз четя:

„За да има Германия правителство, състоящо се от честни хора, които ще продължат войната със всички средства, като лидер на нацията, аз назначавам за членове на новия кабинет:

Президент — Дьониц.

Канцлер — Гьобелс.

Министър на партията — Борман“.

Аз поясних на Кребс, че ние можем да водим преговори само за пълна капитулация пред съюзниците: пред СССР, пред САЩ и пред Англия. По този въпрос ние сме единодушни.

— Ние разбираме какво искате вие от нас, — забелязва аз. — Толкова повече, че на нас ни са известни опитите на вашите другари Хитлер и Гьоринг да сондират почвата при нашите съюзници. Нима вие не знаете това?

Кребс наостри слух: изглежда мой въпрос беше неочакван за него. И без да има зашепване, започна да рови в малкия си джоб на куртката и вади оттам молив, който му беше съвсем неужен.

— Аз съм изпълномощен от законното правителство, което е сформирано по завещанието на Хитлер, — най-сетне отговори той. — Може да се появи ново правителство на юг, но то е незаконно. Засега има правителство само в Берлин и то е законно и ние молим за примирение за да се съберат всички членове на правителството, да обсъдят положението и да сключат мир, изгоден

Н. С. Хрущов и Н. Ф. Ватугин сред танкисти

и за вас и за нас.

— Въпросът за примирение или мир може да се реши само на основата на обща капитулация, — заявих твърдо аз. Такова е нашето решение и решението на нашите съюзници и с никакви разговори и обещания не ще ви се удаде да разкъсате единния фронт на антихитлеристката коалиция.

Стрелките на часовника показваха 5 сутринта. Тогава аз не издържах и заявих на Кребс:

— Вие настоявате за примирение, предлагате да водим преговори за мир, в същото това време, когато вашите войски сами капитулират и се предават в плен, Кребс изтръпна.

— Гле! — бързо полита той. — Навсякъде! — отсякох аз.

— Без заповед? — учуди се Кребс.

— Нашите настъпват, а вашите се предават, — Може би, това са отделни явления? — държеше се като удавник за сламка немският генерал.

Ръководството на Третия райх знаеше за преговорите на Хитлер, то беше убедено, че нашите съюзници ще се събъзлат от предложението му, а съветското правителство ще приеме предложението на Гьобелс-Борман. Нам бе известно, че с такава мисия при американците и по-конкретно при Айзенхауер, беше се насочил Херман Гьоринг, но неговите опити се оказаха неуспешни.

„Зад прозорците грохот на

оръдия. На улиците вече стана светло. Беше Първи май.

Престижна армейски генерал Соколовски — заместник-командващия фронт. Аз му доложих за хода на преговорите.

На 2 май 5 часа и 50 минути при нас дойде делегация на Гьобелс. Делегатите бяха трима. Те бяха в граждански дрехи. Един от тях бе правителственият съветник в министерството на пропагандата Хайнерсдорф. Той ми предаде писмо в розова папка, подписано от доктор Фриче.

— Доктор Фриче моли да му се даде възможност да се обърне по радиото към немския народ и армия, за да прекратят безсмислените кръвопролития и да приемат безусловната капитулация.

„Радостно съобщение от щаба на армията: нашите части се срещнаха с ударната армия на генерал Кузнецов. Боевете в района на Райхстага и имперската канцелария и в цялата Тиргартен завършиха. В Берлин става тихо.“

— Настъпва краят на войната, — възбудено каза Василий Данилович Соколовски.

(Из списание „Огонек“

кн. 19, май 1964 г.)

В Окръжния организационен комитет

ОЩЕ ПО-АКТИВНО И МАСОВО!

Всеки изминат ден ни приближава до заключителните, финални състезания от Втората общонародна спартакиада. Изтеклата отчетна 15-дневка (16 април — 1 май) е показателна за нараствалите възможности на физкултурното движение в окръга. Така при 16 965 за миналата 15-дневка броят на всекидневно излизащите на спортните площадки достигна за целия окръг 29 500 души. Успешно се изпълнява обещанието за 120 000 участници в спартакиадата от окръга, като досега техният брой е 104 900.

За пример с развитата активна работа, със заангажираните силите на цялата обществост, са физкултурните дружества „Червено знаме“ в Павликени, „Локомотив“ — Г. Оряховица и „Етър“ — В. Търново, в които в спартакиадата са обхванати от 57 до 77 процента от жителите.

На заседанието на Окръжния организационен комитет по спартакиадата, ръководено от председателя на комитета Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на Партията, състояло се в сряда, остро бяха поставени и решени нерешени въпроси, особено свързани с работата в селата.

Засега задачите на спартакиадата решават с успех комитетите в Д. Липница, Дебелец, Златарица, Нилфареве, Кесарево, Масларево, Овча могила, Сухиндол, Церово Корня. Защо например, не се ползува нашето опитът на организационния комитет в Масларево?

Там по специално изготвения план-график по бригади всяка сутрин, преди започване на работа, кооператорите минават през стадиона в интервала от 6.30 до 8 часа, като се организира специален час за масова физкултурна и спортна дейност. Досега от 2887 жители, в спартакиадата са участвували 1840. Масларевчани предвиждат до 14 май в спартакиадата да обхванат всички трудоспособни кооператори до 60-годишна възраст!

Примерът на кооператорите от Масларево показва, че и вие, другари от Балван, Самоводене, Буяновци, Беброво, Драганово, П. Тръмбеш, Камен, Г. Студена, Д. Оряховица и Страхилово може да преодолете още в близките дни изоставането, което се отразява на показателите на целия окръг!

Обсъждането на възможностите, на мястото, което съответствуват работата, а на много места все още малко се знае за се придвижват още по-напред, значително да се превърнат даденото обещание за общия брой на участниците в спартакиадата, както и предвиденото в плана за всекидневно спортуване.

По първата задача, стремежът за всеки организационен комитет сега е да се обхванат и станат участници в спартакиадата 70 на сто от жителите в градовете, 40 на сто от жителите в селата с гимназии 30 на сто в селищата без средни училища.

Най-сигурното средство за прилежание на плана за всекидневно спортуване и, което е още по-важно, не само в дните на спартакиадата, но и след приключването ѝ, е поставянето на здрава организационна основа масово-оздравителна работа. А на много места все още малко се знае дори за тази хубава инициатива на Окръжния съвет на БСФС. Съвременното бяха отпечатани и разпространили организационните комитети, предприятията и учрежденията, нарочни брошури, изготвени от лекари-специалисти за ползата, за необходимостта от масово оздравителни занимания на трудещите се в някои предприятия, като в Захария заводи, например. В организирания масова аниета, сформира се групите, които вече втори месец най-редовно излизат по специални графици. Работниците единорядно одобриха тази инициатива, изназват радостта си, че могат да черпят сили, здрава бодрост от избора на физическата култура и спорта.

Чудно е само, защо все още настрана от тази дейност стоят тези, които трябва да са в челото — лекарите от здравната мрежа в окръга!

Само чрез групите за масово-оздравителна дейност ние ще запазим оживлението, ще осигурим ежедневно излизане на хората и след спартакиадата, че виедним трайни навици към системни физкултурни занимания.

За купата на Полтавската област

В чест на Деня на победата през 1945 г. в Велики Търново ще се проведе окръжната лекоатлетическа щафета за купата на дружбата, подарена от трудолюбивите работници на Полтавската област.

Стартът на щафетата ще бъде в 16 часа пред новата поща. Маршрутът е следният: по улица „Васил Левски“ до новия пазар; по улица „Н. Габровски“, покрай противопожарната, през прак „Н. Габровски“, ДИП „По-

беда“, ОТП, кино „Искра“, през парк „Толбухин“, ДНА, улици: „Х. Димитър“, „Гурко“, Окръжен музей, Окръжен народен съвет, улица „Пиколо“, площад „Велчова завера“, по ул. „Д. Благоев“, кино „Девети септември“, улица „Георги Димитров“.

Финал пред новата поща. Общата дължина на щафетата е 6560 метра.

ПРЕД КРАЯ В ЗОНА „ЯНТРА“

До завършването на футболното първенство в зона „Янтра“ остават още пет кръга.

Какво показва таблицата за временното класиране на отборите към 28. IV. т. г. Ог проведението 102 срещи — 66 са завършили с победа на домакините, 19 с равен резултат и 17 с победа на гостите. В горните срещи са отбелязани общо 329 гола или средно по 3.22 гола — един добър показател за реализаторските възможности на нападенията на отборите

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИБО

Градските нина в окръга ще проектираят от 11 до 17 май следните филми: „Девети септември“ — В. Търново; „Авантюристката“; „Искра“ — В. Търново; „Трите златни косъма“; „Алеко Константинов“ — Свищов; „Ах тази младеж“; „Академия“ — Свищов; „Крадецът от Сан Маренго“; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Червените барети“ — Специална задача; „М. театър“ — Павликени; „Всичко остава на хората“; „Червените барети“; „Хр. Ботев“ — Лясковци; „Др.“; „А ако това е любов“; „Писливна песен“; „Хр. Ботев“; „Елена“; „Покана за разплата“; „Голем сред вълците“; „Хар. Стоянов“ — гара Г. Оряховица; „Наказателен удар“; „Специална задача“; „Профсъюзно кино“ — В. Търново; „Дълъг е пътят до дома“ — унгарски игрален филм от 15.30 и 18.30 часа; „Реконструкция през Балтия“; „Нашите 32 зъба“; „Герхард Хауптман“ — от 17 и 20 часа.

ТЕАТЪР

От 14 май до 23 май в окръга ще гостуват Държавният театър на Стара Загора.

Ето реда на представяните му: 14 май (четвъртък) — В. Търново: „Рожден ден“ от Драгомир Асенев; 15 — Лясковци: „Слава на двамата господари“ от Г. Голдони; 16 — гара Г. Оряховица: „Слава на двамата господари“; 17 — гр. Г. Оряховица: „Слава на двамата господари“; 18 — Страница: „Слава на двамата господари“; 19 и 20 — Велики Търново: „Рожден ден“; 21 — 22, 23 май — В. Търново: „Слава на двамата господари“.

ОЩЕРТИ

В окръга гостува танцов ансамбъл на ГДР. На 10 май той ще изнесе програма в Г. Оряховица; 11 — гара Г. Оряховица; 12 — летния театър — Велико Търново; 13 — Павликени; 14 — Свищов; 15 — 16 и 30 май в окръга гостува „Етър“ (Варна). Реда на представяните: 9 май — Павликени; 10 — Карансели; 11 — Върбница; 12 — Сухиндол; 13 — Ресен; 14 — Бяла черква; 15 — Михалци; 16 — 17 май в Ресен — танцов ансамбъл.

11 май — Велико Търново — вокален концерт на Амелия Живкова.

9 май — Свищов: пиулков концерт на Михаил Бояджиев.

реални възможности е отборът на „Локомотив“ — Дряново.

На опасните места за изпадане от зоната са отборите на „Стърп и чук“ — Габрово, „Левски“ — П. Тръмбеш и „Ц. Цанков“ — Морави.

Новото в тазгодишното първенство е това, че първенците на зона „Янтра“ ще има две квалификационни срещи с първенците на зона „Дунав“ с разменено гостуване, като победителят от тях добива право да участвува в състава на Северната „Б“ РФГ.

Секретар на зоналната комисия по футбол — Плевен.

Стефан СПАСОВ

Секретар на зоналната комисия по футбол — Плевен.

ЦЕННА ПОБЕДА

В четвъртък на стадион „Д. Дюлгеров“ в Г. Оряховица се играше първенство на окръжните локомотивци.

„А“ РФГ „Локомотив“ (ГО) и

„Локомотивно депо — Горна Оряховица“

ТЪРСИ

ЕЛЕКТРОШЛОСЕРИ за ремонт на електрическата част на електролокомотивите.

СПРАВКА: Личен състав — Локомотивно депо Г. Оряховица.

ТПК „Метал“ — В. Търново

търси

Стругари от III до VII разряд. Заплащане по сделката система. Посъгвяване веднага. Справки в канцеларията на Личен състав или тел. 39 — 54.

ОБЯВА

Дирекцията на ИКОНОМИЧЕСКИЯ ТЕХНИКУМ „В. КОЛАРОВ“ — гр. В. Търново съобщава, че за учебната 1964/65 година открива вечерна паралелка с 35 души, с прием от VII и VIII клас и задочно обучение за 40 души, с прием от XI клас.

Срок за подаване на документи — 20. VIII. 1964 г.

Справки: Техникума.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

В НЕСПИРЕН ВЪЗХОД

(По случай Националния празник на Чехословашката социалистическа република)

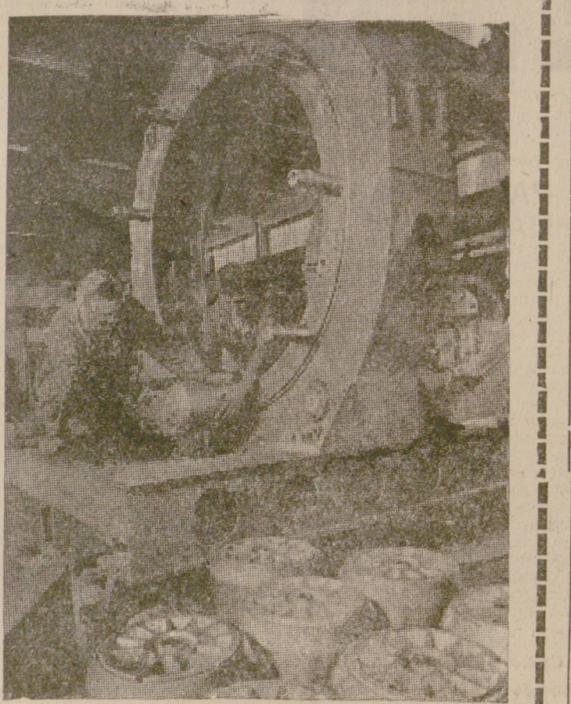
В СЕСТРАННА пълна оценка на постиженията, на грандиозното развитие и процъфтяване на Чехословашката социалистическа република направи XII конгрес на Комунистическата партия на Чехословакия. Той набеляза и генералната перспектива за развитието на народното стопанство до 1980 година. Този конгрес има такова решаващо значение за всестраниното развитие на страната както VIII конгрес на БКП у нас. Затова говорейки за гигантското израстване на Чехословакия не може да не изхождаме от неговите решения и оценки. Конгресът съсредоточи вниманието на народа преди всичко към задачите, от изпълнението на които зависи по-нататъчното развитие на народното стопанство. Основно жизнено важно условие за тона развитие той вижда във всестраниното сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни, преди всичко сътрудничеството в областта на школката.

Чувство на законна гордост изпитва чехословашкият народ при споменаването на гр. Острава — стоманеното сърце на републиката. Към израждането на металургическата промишленост в този район на страната е устремено вниманието на Пертията и целия народ. Но Чехословашкия днес това не е само грандиозният монументален пейзаж на Острава. Много и много неща има за които трябва да се радваме.

в „БОРБА“

Стр. 4, бр. 56, 9. V. 1964 г.

21 301

В завода „Кабло-Владно“ монтажниците извършват сглобяването на изолиращи машини, употребявани за притопляне на кабели за високо напрежение.

циалисти. Според генералната перспектива, към изпълнението на която кречи чехословашкият народ, числото на специалистите в селското стопанство и сравнение със сега ще се утрои.

ПРЕЗ СВОБОДНИТЕ

година Чехословашката социалистическа република създаде много добри условия за повишаване жизнения равнище на хората. Гръжите на Партията и народната власт се изразяват в голямото жилищно строителство, стрителството на детски бабове, площадки, училища, културни домове, производството на нови мо-

дерни мебели, домашни потреби, разнообразни текстилни артикули.

324 000 деца на възраст от три до шест години, т. е. 47 процента от общия брой на децата от тази възраст, посещават повече от 8500 детски градини и площадки.

Много детски градини се създават в предприятията, селскостопанските кооперативи, навред. За децата се грижат над 21 500 учители.

Значителни успехи се постигат и в училищното дело, където се развиват творческите способности на децата, младежите и младежите и се подготвят всестранино развити строители на новия живот.